

Otroško varstvo v Brezju

Pred dnevi so nas na stenah zdravstvene ambulante na Dobrovi pozdravile prrsrène risbice iz pisanih barv jesenskih listov s podpisih malih umetnikov iz otroškega vrtea v Brezju. Melitka 6 let, Miloš, Joži, mali predšolčki. Hrati sem se zgrožila ob misli na tiste čase pred leti, ko sem ob trimesečnem dojenčku začasno ohromela in moj mali sinko se je po sili razmer klatil po prašnih jugoslovanskih cestah hkrati z očetom, šoferjem. Takrat ni bilo nikogar, ki bi se usmilil otroka, organizirano otroško varstvo pa je bilo celo v mestu še v povojih. Ob risbica in svojih težkih mislih sem se zavpela prave vrednosti pridobitve, ki smo jo bili deležni v Brezjah s prvim septembrom minulega leta. Otroški vrtec v adaptirani stari šoli, dvestomilijonska sredstva, ki bi jih mi Brezjani nikoli ne zmogli brez samoprispevka ljubljanskih občin in sklada otroškega varstva. Čeprav so vaščani Brezji znani po svoji izredni zagnanosti za skupnost in napredek vasi, bi naši otroci brez skupne solidarnosti ostali prikrajšani, v neenakem položaju z mestnimi.

Naj se pohvalim, da imamo v Brezju tudi organizirano družinsko varstvo za dojenčke pri Škofovi Pepci. Pet mater dojenčkov brezskrbno odhaja na delo, v vasi pa je rešen najtežji problem mladih družin.

Risbice so me pognale v otroški vrtec na vasi. Greste z menoj? Prav tako vas bo zalilo zadovoljstvo, ko vas bodo že s ceste pozdravile barvne risanke na steklu verande. V predsobi so stene obložene z drobnimi umetninami vaških vrtičkarjev, ki jih pričarajo drobne ročice pod skrbnim vodstvom vzgojiteljice Majde, ki je prava umetnica v svojem poklicu. V igralnici pa vrišče in živčav in smeh. Petnajst nasmejanih obrazkov, ki so jih še pred kratkim varovale babice v kmečkih kuhinjah, ki so svoje prve korake napravili med njivskimi ogoni, petnajst parov dlani se me je oklenilo in petnajst ust me je smeje pozdravilo »Dober dan, teta!«

Kaj je lepšega materinskemu sreću kot brezskrbnost srčnih otrok? Kričaci so mi dovolili, da sem si ogledala tudi igralnico v nadstropju, ki je že pripravljena za drugo skupino otrok, kjer bo dovolj prostora in ljubezni zanje, medtem ko bodo njihove matere na delu, za otroke, ki jih bodo te matere pripeljale med vrstnike, da bodo tudi njihove ročice pod Majdinim vodstvom napravile igračke, ki jim jih matere kupujejo v trgovini.

Brezjani smo zelo ponosni na to pridobitev v vasi. Kot je bila včasih vsaka šola njeno središče, ima tudi vrtec tu povsem drugačen pomen kot v mestu. Naj se nobenemu otroku ne zgodi, da bi mu prve uspanke prepovedala kolosa avtomobila na prašni cesti, kot se je zgodilo mojemu. Kajti starši predobro vemo, kaj je sreča. To so naši otroci, njihovo telesno in duševno zdravje, brezskrben smeh, taki otroci, kot so podpisani na risbica:

Melitka, Joži, Miloš...

MINKA KRVINA

IZ IGA

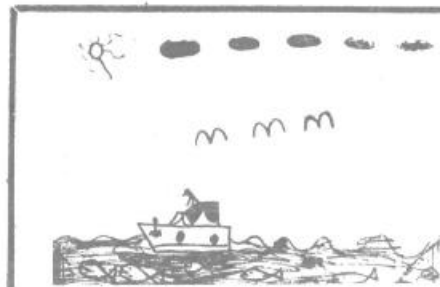
Počitnice tudi malo drugače

Po dolgem času je letos končno dovolj snega za zimske radosti. Toda vsi učenci nimajo možnosti preživeti počitniške dni v zimsko športnih središčih, zato smo zanje organizirali različne dejavnosti na šoli.

Programi dejavnosti so pripravili učitelji in mentorji, učenci pa so se odločali glede na to, ali med rednim šolskim delom te dejavnosti obiskujejo ali ne.

Odziv je bil velik in na šoli je bilo tudi med počitnicami živahno.

V tehnični delavnici so učenci popravili kolo in izdelali prikolico, da bo dožurnemu pot krajša

akcija za pacug račun za izgradnjo pacuga pri ZPM Ljubljana Vič-Rudnik - 501-01-678-5142

Ob 8. marcu za Pacug

Svet za vprašanja družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri OK SZDL, Ljubljana Vič-Rudnik in občinski sindikalni svet posredujejo vsem delovnim ljudem in občanom naše družbenopolitične skupnosti naslednjo pobudo!

Z ozirom na splošna družbenoekonomska prizadevanja v tekočem letu, naj bi se ob 8. marcu Dnevu žena odrekli raznim obdaruvanjem in proslavljanjem. Morebitna zato predvidena sredstva raje namenimo izgradnji otroškega letovišča v Pacugu!

smučanja lahko še boljje utrdili. Vlečnice na Dobravici res ni, pa je precej počačenja prihranil tovariš hišnik, ki je tečajnike in opremo vozil na smučišče in nazaj.

Tudi za malico smo poskrbeli in šolski zvonce, ki nikoli ne počiva, ni oznanjal težko pričakovane konci šolske ure, pač pa opozarjal le na to, da tako organizirane počitnice še prehitro minejo.

Klub OZN in OO ZSMS OŠ Ljubo Šreer Ig sta povabila tovariša Štante Slavka, pomočnika guvernerja narodne banke Slovenije, da bi nas seznanil z nekaterimi pomembnimi dogodki v svetu. Tovariš Štante se je vabilu prijazen odzval in nam zanimivo in preprosto govoril o novi gospodarski ureditvi v svetu, o krizi v Iranu, Afganistanu, o neuvršenosti itd.

Dve uri sta kar prehitro minili. Še večkrat bi se želeli pogovarjati s tovarišem Štantetom, ker nam je znal svoje bogato znanje posredovati na vsem razumljiv način.

K sodelovanju smo povabili tudi OO ZSMS Ig in upamo, da bomo v prihodnje skupaj pripravili še več podobnih predavanj in pogovorov.

Klub OZN OO ZSMS OŠ Ljubo Šreer Ig pri Ljubljani

ŠIROKO ODPRTA VRATA DOMA

Zapotok bo središče

Dom borcev in mladine v Zapotoku je kot celota pravi spomenik narodnoosvobodilnemu boju tega področja, danes pa tudi že živahno središče družbenopolitične dejavnosti predvsem pa izobraževalnih aktivnosti. V Zapotokskem domu se ne odvijajo le šola v naravi in različni tečajji, temveč tudi muzej in prizorišče različnih shodov ter manifestacij. Dom je že tretje leto središče življenja in aktivnosti celotnega področja pa tudi v občinskem merilu postaja vse pomembnejši. Njegova vloga pa se bo v bodočnosti še povečala.

Prenašati tradicije NOB med mladimi

»Na idejo o domu v Zapotoku smo prišli pred leti, ko je šolska stavba prenehala služiti svojemu namenu. Lep in dobro ohranjen objekt bi prazen začel razpadati in bi bil tako nekoristen. Zato smo ga sklenili uporabiti in uporabiti za več namenov. Tako se je začela široka akcija, ki je pripeljala do današnjega Doma borcev in mladine.« pravi predsednik posebnega upravnega odbora doma pri OK SZDL Vič-Rudnik Lojze Dolničar. »Zapotok je partizanska vas in v času NOB smo tudi v šoli imeli partizani zatočišče. Ta šola je bila varno zavetje tudi pred obstreljevanjem. Italijani so velikokrat streljali s topništvo iz Velikih Lašč na šolo v Zapotoku, vendar je zaradi neugodnih kotov streljanja, nikoli niso mogli zadeti. Ker je bila vas v celoti partizanska, se je tu zbiralo veliko borcev in ob današnjem domu - tedaj še šoli - je bil ustanovljen I. proletarski bataljon Toneta Tomšiča. Ves čas NOB je nato bila šola v Zapotoku središče

in baza partizanskega odpora tega predela. Krajanom dom danes predstavlja tudi simbol in ta simbol skušamo približati sedaj tudi mladim.

Ljudje so pri obnovi doma tudi sami sodelovali z delom in se trudili kot ob vsaki akciji, ki pa so v Zapotoku vse po vrsti uspešne.

V času NOB je bila pri šoli tudi kurirska postaja. Tam so se zbirali borci in na vse to spominjajo na sedanjem domu tri plošče. V sami stavbi je tudi muzej in pri bodočem urejanju doma ga bodo še dopolnili. Pred tremi leti preden smo uredili dom, življenje v Zapotoku ni bilo tako živahno kot danes. Sedaj se zbira ob domu in v njem mladina in drugi, v bodoče pa bo obiskovalcev še več.

Možnosti za seminarje, srečanja...

V domu smo uredili prostor za seminarje in še en velik prostor, pa ležišča za 20 ljudi in na podstrešju je še prostor, kjer namravamo urediti skupna ležišča še za 30 ljudi. Dom je povsem opremljen in dostop do njega je urejen. V občinskem programu del pa je tudi zapisano, da bodo asfaltirali cesto do doma. Urejen je tudi vodovod in dom ima tako vse pogoje za prave občinski družbeni center. Zato je že na samem začetku dobila ideja podporo tako občinske skupščine kot tudi enot JLA, ki so sodelovale pri urejanju doma in vsega potrebnega. Sedaj manjka le še centralna kurjava o kateri pa tudi razmišljamo.»

Vičani smo Dom v Zapotoku ponudili v času potresa v Črni gori za bivanje otrok s potresnega področja, vendar so se Črnogorci potem povabili odpovedali, ker so uspeli

doma razrešiti problem s hitro gradnjo. V domu je bilo že nekaj seminarjev in občinska konferenca ZRVS je imela tam preverjanje znanja. Poleg posvetov so mladinci pripravili v domu taborniška srečanja in medvojni aktivisti svoje srečanje, preko občinske Zveze prijateljev mladine pa je potekala šola v naravi. V bodoče bodo Vičani pripravljali seminarje in posvete v Zapotoku, saj je prostora v veliki sejni dvorani za več kot 60 ljudi.

V kolikor pa bo dom imel še dovolj zmogljivosti, ga bodo nudili tudi ostalim občanom za njihove potrebe. Dom pa bo sicer ostal kot center in v njem, kljub veliki kuhinji ne bodo odpirali bifeja ali česa podobnega.

Dopolnjena muzejska zbirka

»Poudarek pri preurejanju šole v domu smo dali zgodovinskemu pomenu tega področja. Ta poudarek bomo skušali še povečati z nadaljnjim urejanjem muzeja.« pravi Alojz Dolničar. »S pomočjo odbora Tomšičeve brigade bomo dopolnili muzejsko zbirko z orožjem te brigade, s torbicami in opremo. Muzej naj bo celovit prikaz poti in boja ene naših prvih enot. V sejni sobi pa nameravamo namestiti slike vseh narodnih herojev naše občine. Tudi to naj bo del prenašanja tradicij NOB na mladino.«

Naj povemo, da se je v Zapotoku zbralo ob otvoritvi doma na slovesnosti pred tremi leti več kot 2000 ljudi in, da je v tem času dom obiskalo nekaj tisoč ljudi, ki so prišli pogledat iz zgodovine znane kraje. Pogosto pa je Zapotok tudi cilj mladinskih pohodnih enot. Ustaljena je pri nas tudi praksa, da ob številnejših obiskih mladih v Zapotoku, organiziramo razgovor s katerim ob borcev in tako mlade seznanimo z zgodovino.

Kurirji, ki so imeli zborovanje v Zapotoku, so dali idejo tudi borcev-spomeničarjem, ki se nameravajo zbrati letos ob domu in se pokloniti spomeniku padlim talcem, spominu svojih tovarišev. Zapotok in tamkajšnji dom pa sta tudi cilj izletov ob Dnevu mladosti in sploh se bomo trudili, da bi postal poleg družbenega centra tudi pomembno središče prenašanja tradicij NOB na mlado generacijo.»

MILOVAN DIMITRIČ